

Засяло сонце з ласкою...

Павло Грабовський

Засяло сонце з ласкою
І вже — відпочива;
Ніч темною запаскою
Все на світі вкрива.

Не бачить лютих мук вона,
Ні радощів у сні...
Знов зіронька заблукана
Всміхається мені.

Повіяв легіт чарами,
І чуть у тьмі німій:
"Не згинеш ти під хмарами,
Коханий краю мій!"